

6301 3die. Beh. af Lovf. om Løn. f. forskj. u. Justitsm. hørende Emb. og Bestillingsm. 6302

ærede Thing vil se, Udvalget har tiltraadt. Udvalget tror derved at give et Bevis paa, at man virkelig ønsker at strække sig saavidt som muligt ligeoverfor de ærede Ministre for at faa Noget ud af nærværende Samling, og at vi, naar der blot paa nogen Maade vises Villighed dertil fra den modsatte Side, have gjort Alt muligt fra vor Side for at kunne slutte os dertil. Udvalget haaber, at Thinget, efterat der er tilveiebragt Overensstemmelse mellem den høitærede Minister og Udvalget, vil tiltræde disse Forslag, hvorved vi ville faa nogenlunde Sikkerhed for, at nærværende Lov vil kunne indkomme endnu i denne Samling. Den høitagede Minister har jo forklaret Indholdet af de 5 Paragrafer, der skulde træde istedetfor Lovforslagets 5 Paragrafer. — Forslaget, under Nr. 2 til en forandret Affattelse af § 7, dreier sig blot om Lønningen for Inspektoren ved Bridesløjelille, der, naar dette Forslag vedtages, vil faa 200 Rd. mere, end der blev vedtaget ved 2den Behandling, og med den Tilføielse af et nyt Stykke, som den ærede Justitsminister har foreslaaet, har Udvalget ogsaa troet at burde tilraade det høie Thing at gaa ind paa denne Forhøielse. — Forslaget, under Nr. 3 til § 9 tilfiger, at det høieste Beløb, som Stifts- og Landskyfset kunne faa, kan blive 1,400 Rd. Spørgsmaalet dreier sig her om 10 Embedsmænd, og vi have, saaledes som Sagen staar, troet, ogsaa i dette Punkt at kunne tiltræde Ministerens Forslag. — Hvad angaar Forslaget til § 10, da har jo Regjeringsudkastet holdt paa, at 3 Gange 22 Distriktslæger skulde have Alderstillaeg, og har foreslaaet disse Alderstillaeg satte til 4, 3 og 200 Rd. Udvalget kunde ikke gaa ind derpaa og foreslog ved Sagens 2den Behandling, at der istedetfor 3 Gange 22 skulde sættes 3 Gange 12, hvilket Forslag Thinget gik ind paa, og man foreslog endvidere en Nedsættelse i Beløbet for disse Alderstillaeg fra 4, 3 og 200 Rd. til 3, 2 og 100 Rd. Nu foreslaar den høitærede Minister, at 3 Gange 12 skulde

forhøies til 3 Gange 16, og da dette omtrent er midt imellem, hvad Udkastet gik ind paa, nemlig 3 Gange 22, og det, der er vedtaget ved 2den Behandling, saa have vi heller ikke troet, at dette Punkt var et saadant, at man her skulde gjøre Modstand imod den høitærede Minister. Det ærede Thing vil imidlertid se, at eet Medlem af Udvalget har ment ikke at kunne gaa med hertil, og dette Medlem vil formentlig selv nærmere forklare sin Grund dertil. — Forslaget under Nr. 5 angaar de runde Summer; og disse ere, som den høitærede Minister oplyste, de samme, som Udvalget havde foreslaaet ved 2den Behandling, og som Følge deraf er det naturligt, at Udvalget tiltræder dette Forslag. — Hvad angaar det sidste Forslag under Nr. 6, om Revisionsfristen, da forholder det sig rigtigt, at Udvalget ikke har troet at kunne tiltræde det. Udvalget har imidlertid stillet sig saaledes, at det heller ikke vil fraraade det; thi vi kunne ikke erkjende, at dette Spørgsmaal har nogen videre Bigtighed, vi kunne ikke fra vort Standpunkt fatte, hvorfor den høitærede Minister lægger saa meget Vægt derpaa, men da vi ikke lægge synderlig Vægt derpaa, skal jeg paa Udvalgets Vegne erklære, at vi ganske henstille til det ærede Thing, hvorledes det vil tage dette Forslag. Udvalget fraraader ikke Forslaget, men det har heller ikke troet at kunne tiltræde det.

Bønloffe: Det er jo næsten almindeligt heri Thinget, at et Mindretal ikke kan sætte Noget igjennem, og det er maaske godt, at det er saaledes; jeg beklager mig ikke deraf. Jeg er heller ikke saa sangvinisk, at jeg tror, at det vil kunne lykkes mig at forhindre Vedtagelsen af det Forslag, der her er kommet frem under Nr. 4, men jeg kan alligevel ikke tiltræde det. Min Grund dertil er den, at Udvalget saa godt som enstemmigt eller ialfald med stort Flertal i Virkeligheden har anset det for rigtigst, at Vægerne ikke here blev pensionsberettigede. Dette holdt det tidligere